

पा.वि.ह.द.नं. ०५१/०५२

पा.वि.प्र.का.व.नं. १९/०५१/०५२

जनचेतना

सम्पादकीय

स्वास्थ्य बिमा असफल हुनबाट रोक

सरकारले नागरिका लागि ल्याएको स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रम असफलतातर्फ उन्मुख भएको छ । सरकारको स्वामित्वमा रहेका स्वास्थ्य संस्थाले नै बिमा सेवा नदिने निर्णय गर्न थालेपछि उक्त कार्यक्रम असफलतातर्फ उन्मुख हुन थालेको देखिएको हो । स्वास्थ्य उपचारमा सबै नागरिकको पहुँच सुनिश्चित गर्न सरकारले सामाजिक सुरक्षाका रूपमा आर्थिक वर्ष २०७२/७३ मा राष्ट्रिय स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रम शुरू गरेको थियो । स्वास्थ्य बीमा ऐन अन्तर्गत स्वास्थ्य बीमा बोर्ड गठन गरेर सञ्चालन गरिएको यो कार्यक्रममा बीमितहरूले तोकिएका स्वास्थ्य संस्थाबाट बीमा सुविधा अनुसारका तोकिएको औषधोपचार निःशुल्क पाउँदै आएका थिए । यसले आम नागरिकलाई निकै सहज र राहत मिल्दै आएको छ । तर पछिल्लो समय स्वास्थ्य संस्थाहरूले धमाधम कार्यक्रम बन्द गर्न थालेपछि भने स्वास्थ्य बिमा प्रणाली स्वयं अस्तित्वको संकटमा फस्न थालेको छ । यो अत्यन्तै दुखको कुरा हो । अधिकांस ठूला अस्पतालहरूले क्रमशः विमा कार्यक्रम बन्द गर्दै गएका छन् । अहिले त्रिभुवन विश्वविद्यालय शिक्षण अस्पतालले सूचना नै जारी गर्दै माघ १ गतेदेखि स्वास्थ्य बिमा कार्यान्वयन नगर्ने भनी सरकारलाई चुनौती दिइसकेको छ । गम्भीर कुरा के छ भने, सरकारले विमाबाटको भुक्तानी समयमै नगर्दा अस्पतालहरू सेवा दिन नसक्ने अवस्थामा पुगेका हुन् । स्वास्थ्य बिमा नेपालका लागि विकल्प होइन, बाध्यता हो । यसले धेरै पिछडिएका वर्गलाई राहत दिएको तथ्य अस्वीकार गर्न सकिँदैन । स्वास्थ्य सेवामा राज्यको कुनै कार्यक्रम सञ्चालन नहुने हो भने आर्थिक रूपमा सक्षम परिवारले मात्रै उपचार गर्न सक्ने स्थिति रहन्छ । त्यसैले राज्यको दायित्व कम गर्ने र आर्थिक रूपमा कमजोरले पनि उपचार पाउने सुनिश्चितता गर्नका लागि स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रम चाहिएको हो । यसको प्रभावकारिता चाहिएको हो । यो अति आवश्यक छ । तसर्थ स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रमलाई कडा नीतिगत निर्णय, औपचारिक क्षेत्रको अनिवार्य सहभागिता, दोहोरो स्वास्थ्य सुविधा अन्त्य, अर्थ मन्त्रालयको सह-जिम्मेवारी र प्रभावकारी कार्यान्वयन गरी सफल बनाउने दिशामा सरकारले ध्यान दिन जरुरी छ ।

Opinion @ Socia Network

म कसै सङ्ग बदला लिनै सोच राखिन
किन कि खराब फल आफैँ बोटबाट फरेर जान्छु ।

(माया लामाको फेसबुक स्टारबगट www.facebook.com/Maya.Lamka)

यो सभ्यता सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू राम्रैछन् । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सक्नुहुनेछ ।

नजदजचेतना दैनिकको रुपमा तपाईंलाई आइरहेको छ । यो पत्रिका अहो रतरीय अलि पठनीय बनाउनुको लागि तपाईंहरूको अनुमति सुझावहरूको हामीलाई अत्यन्तै जरुरी छ । पाठकहरूबाट तपाईंका सुझावहरू दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौं ।

नजदजचेतना दैनिक
भगवतीलाल तामसर्ग, पाल्पा

बहुरूपपूर्ण दैनिक

प्रहरी कार्यालय	२४औँस
बुटवल ०५१-४६०२२	मिमअस्पताल भैरहवा ०५१-४६०१९३
सा.प्र.बागमती बुटवल ०५१-४६०३६६९	मिमअस्पताल पासा ०५१-४६०१९१, ४६०१९२
बुटवल राममार्ग ०५१-४६०२३३	परिवार नियोजन सेवा पासा ०५१-४६०३६३
भैरहवा ०५१-४६०१९१	आँखा अस्पताल पासा ०५१-४६०३६३, ४६०३६४
अर्घाखाँची ०५१-४६०१९१	लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रभास ०५१-४६०१९१
फुस्री ०५१-४६०१९१	पिपत्रा पराली ०५१-४६०१९१
परासी ०५१-४६०१९१	भैरहवा आँखा अस्पताल ०५१-४६०१९१
तर्केश्वर ०५१-४६०१९१	तर्केश्वर अस्पताल ०५१-४६०१९१
पासा ०५१-४६०१९१, ४६०१९२	तम्घास जिला अस्पताल ०५१-४६०१९१
डुम्रा राममार्ग ०५१-४६०१९१	तीर्थेश्वर जिला अस्पताल ०५१-४६०१९१
अस्पताल कार्यलय	सिराहा जिला अस्पताल ०५१-४६०१९१
लुम्बिनीसिटी अस्पताल ०५१-४६०१९१, ४६०१९२	रुद्रेश्वर जिला अस्पताल ०५१-४६०१९१
लुम्बिनी अस्पताल अस्पताल ०५१-४६०१९१	लुम्बिनी नर्सिङ होम ०५१-४६०१९१, ४६०१९२

आत्मनिर्भर वर्तमानको आवश्यकता

डा. नारायणप्रसाद निरौला

विदेशी बीउ बीजनभन्दा पनि स्वदेशी बीउबाट बीउ हुने प्रणालीलाई प्राथमिकतामा राख्नु आवश्यक हुन्छ । प्राज्ञारिक मलद्वारा कसरी धेरै उत्पादन दिन सकिन्छ भन्ने विषयमा खोज अनुसन्धान हुनुपर्दछ । कृषिमा मन्द विषको प्रभाव विस्तारै सर्वत्र छरिन थालेको छ । बीउमा परनिर्भर, मलमा परनिर्भर हुनुपर्ने बाध्यतात्मक परिस्थितिको सिर्जना भइरहेको छ । जबसम्म हाम्रा स्थानीय प्रणाली नै पुनर्जीवित हुँदैनन् तबसम्म हाम्रो कृषिमा आत्मनिर्भरको बाटो खुल्दैन । शिक्षाको क्षेत्रमा पनि हामी परनिर्भर नै छौं । हाम्रा नीति अरूले बनाइदिनु हुन्छ । आफैँले बनाएका नीतिमा आफैँ अगाडि बढ्न सक्नुपर्दछ । राष्ट्रिय आवश्यकतालाई प्राथमिकतामा राख्न सक्नुपर्दछ । हाम्रा आभन्ना शिक्षा पद्धति र परम्परालाई खोज्ने र तदनुसार शिक्षा प्रणाली चलाउन सक्नुपर्दछ । समयनुसार आजको प्रविधिलाई पनि आत्मसाध गर्ने शिक्षा हुनुपर्दछ । आजको हाम्रो माग र आवश्यकता के हो ? विश्वले कसरी शिक्षा दिइरहेको छ यी सबै परिप्रेक्ष्य बुझेर आफ्नो आवश्यकता अनुसारको शिक्षा दिनु आवश्यक छ ।

आफ्नो उत्पादन भएन भने हामी अरूको सहायता पनि नपाउने स्थितिमा पुग्छौं । त्यो अत्यधिक मूल्यमा किन्नसक्ने सामर्थ्य भएन भने हामी बाँच्न सक्दौं । अन्यथा हाम्रो स्थिति उही स्वरूपमा रहन्छ । यसैले सकेसम्म आफूमा आत्मनिर्भर हुने नभए पनि त्यो प्राप्तिमा निम्ति आर्थिक सामर्थ्य बनाएर राख्न सक्नुपर्दछ । सर्वप्रथमतः देशमा कृषि व्यवस्था मजबुत हुनुपर्दछ । उत्पादन भएन भने र पैसाले किन्न पनि पाइएन भने त्यसले विकलता रूप लिन्छ । विदेशी बीउ बीजनभन्दा पनि स्वदेशी बीउबाट बीउ हुने प्रणालीलाई प्राथमिकतामा राख्नु आवश्यक हुन्छ । प्राज्ञारिक मलद्वारा कसरी धेरै उत्पादन दिन सकिन्छ भन्ने विषयमा खोज अनुसन्धान हुनुपर्दछ । कृषिमा मन्द विषको प्रभाव विस्तारै सर्वत्र छरिन थालेको छ । बीउमा परनिर्भर, मलमा परनिर्भर हुनुपर्ने बाध्यतात्मक परिस्थितिको सिर्जना भइरहेको छ । जबसम्म हाम्रा स्थानीय प्रणाली नै पुनर्जीवित हुँदैनन् तबसम्म हाम्रो कृषिमा आत्मनिर्भरको बाटो खुल्दैन । शिक्षाको क्षेत्रमा पनि हामी परनिर्भर नै छौं । हाम्रा नीति अरूले बनाइदिनु हुन्छ । आफैँले बनाएका नीतिमा आफैँ अगाडि बढ्न सक्नुपर्दछ । राष्ट्रिय आवश्यकतालाई प्राथमिकतामा राख्न सक्नुपर्दछ । हाम्रा आभन्ना शिक्षा पद्धति र परम्परालाई खोज्ने र तदनुसार शिक्षा प्रणाली चलाउन सक्नुपर्दछ । समयनुसार आजको प्रविधिलाई पनि आत्मसाध गर्ने शिक्षा हुनुपर्दछ । आजको हाम्रो

माग र आवश्यकता के हो ? विश्वले कसरी शिक्षा दिइरहेको छ यी सबै परिप्रेक्ष्य बुझेर आफ्नो आवश्यकता अनुसारको शिक्षा दिनु आवश्यक छ । ज्ञान कहिल्यै पनि पुरानो हुँदैन । यसलाई प्रयोग गर्ने पद्धति पुरानो हुनसक्छ । आजको प्रविधिसँगै त्यो ज्ञान पनि हुनु जरुरी छ । अरूका पद्धति सारेर होइन अरूका राम्रा कुरालाई पनि साथमा लिएर शिक्षा नीति, पाठ्यक्रम निर्धारण गर्नुपर्दछ । जसबाट स्वकीय विषयवस्तुको ज्ञान होस् र आजको अत्याधुनिक प्रविधिसँग पनि साक्षात्कार गर्न सकोस् । त्यसको क्षेत्रमा पनि स्वावलम्बी हुनु आवश्यक छ । खोज र अनुसन्धानका कार्यलाई तीव्रता दिनसक्नुपर्दछ । हाम्रो आयुर्वेद प्रत्येक उपचार पद्धतिलाई पनि साथमै राखेर अघि बढ्न सक्नुपर्दछ । आधुनिक उपचार पद्धतिका प्रविधिसँगै स्वकीय पञ्जालाई पनि निरन्तर दिनु पर्दछ । किनकि संसारमा औषधि नहुने कुनै वृक्ष छैन । हरेक वृक्ष कुनै न कुनै रोगका औषधि हुन् । तर हामी अरूको उत्पादनमा भर पर्ने, हाम्रा आभन्ना विषयवस्तुको खोज खनसन्धानका कार्यमा अग्रसर नहुने हो भने कालान्तरमा हामी स्वावलम्बी हुन पुग्दछौं । आफूमा भएको कस्तुरीको वास्ता थाह नपाएर भौतारिएको मुगजस्तै भौतारिन बाध्य हुन्छौं । यसैले पनि आत्मनिर्भर बन्न हामी सक्नुपर्दछ । आवश्यकतालाई प्राथमिकतामा राख्न सक्नुपर्दछ ।

संसारमा जति पनि विकसित देश छन्, जति पनि शक्ति सम्पन्न देश छन् ती सबै आफूमा मिहिनेतले सबल र सक्षम भएका हुन् । त्यसका पछि निरन्तरको मिहिनेत, परिश्रम लुकेको छ । राम्रो भित्रको तराफो र तराफो भित्रको राम्रो का देख्न सक्नुपर्दछ । हरेक विषयवस्तुलाई समदृष्टी भएर विचार गर्नुपर्दछ र जीवनमा पनि अवलम्बन गर्न सक्नु पर्दछ । अन्यथा हाम्रा स्वकीय पक्ष पनि हराएर जान्छन्, आफ्नो अस्तित्व हराएर जान्छ र हामी शरणार्थी बन्नको विकल्प रहँदैन । हाम्रा आफ्ना विषयवस्तु जहिले पनि प्राथमिकतामा हुनुपर्दछ । हाम्रा पद्धति, शाखा सूत्र, हाम्रो आवश्यकता अनि हाम्रा श्रमिक महर्षि विद्वाका विषय ज्ञानका गङ्गामा निरन्तर हामी बहन सक्नुपर्दछ । विवेकाके अन्धाले विचार गरेर तदनुसार कार्यान्वयनमा अघि बढ्न सक्नुपर्दछ । यसैगरी आजको समयलाई चिन्तन सक्नुपर्दछ । आजको प्रविधिलाई पनि उपयोग गर्नुपर्दछ । जसबाट हामी स्वावलम्बी बन्न सक्छौं र विकासको गतिमा अघि बढ्न सक्दौं । वर्तमानमा यी बाटो हाम्रा लागि श्रेयकर हुने देखिन्छ । विश्व परिप्रेक्ष्य, आजको वर्तमान स्थिति, प्रविधिको विकास यी सबै कुरालाई हेर्दा हरेक क्षेत्रमा हामी आत्मनिर्भर रहनसक्नुपर्दछ । आजको नेतृत्व पनि तदनुसारको हुनु आवश्यक देखिन्छ ।

-शिक्षाविद टाइम्स एडवोकेट

गेष	राष्ट्रिय
उत्साह र उमाले भरिपूर्ण हुनेछ सुनौलो अवसरले मन प्रसन्न रहनेछ ।	सन्तुलित सोच राखेर मात्र निर्णय गर्नुपर्नेछ । सुनौलो अवसरलाई गौरव र पुष्टिका : योजनाहरूलाई गौरव र सफलता मिलेन राम्रो संकेत देखिएको छ ।
विशेष : अन्धकार धन खर्चेर हुने सम्पत्तिमा भएको संयमित भएर धन खर्चिनेछ ।	श्रम : आफ्नै श्रमबाट हुने सम्पत्तिमा भएको संयमित भएर धन खर्चिनेछ ।
कठोर : विशेष रूपमा घरमाथि विवादको विषयलाई सुल्काउन समय दिनुपर्नेछ ।	कठोर : विशेष रूपमा घरमाथि विवादको विषयलाई सुल्काउन समय दिनुपर्नेछ ।
सुख : सुखमाथि विचार गर्नुपर्नेछ ।	सुख : सुखमाथि विचार गर्नुपर्नेछ ।
सिंह : आत्मनिर्भर बन्ने र नेतृत्व अभ्यर्थितालाई निखार्ने उतम समय रहेको छ ।	सिंह : आत्मनिर्भर बन्ने र नेतृत्व अभ्यर्थितालाई निखार्ने उतम समय रहेको छ ।
कठोर : सुखमाथि विचार गर्नुपर्नेछ ।	कठोर : सुखमाथि विचार गर्नुपर्नेछ ।
आर्थिक स्थिति स्थिर रहने संकेत छ ।	आर्थिक स्थिति स्थिर रहने संकेत छ ।

कृषि

गोलभेंडाले उचित मूल्यपाएपछि किसान उत्साहित

गोलभेंडाको बजार मूल्य राम्रो भएपछि यसपटक सल्लाहीका किसान निकै उत्साहित बनेका छन् । गोलभेंडाको सहरका रूपमा परिचय बनाएको यहाँको हरिवन, लालबन्दी, ईश्वरपुर, बागमतीलगायत स्थानका किसानलाई यतिबेला गोलभेंडा टिप्ने र बजार लैजाने चटारो छ । हरिवन नगरपालिका-१ भोटेनीका किसान रामबहादुर महतोले गोलभेंडाबाट यसपटक नसोचेको मूल्य पाएको बताए । उनले अनुहारमा यसपटक युद्ध जितेको सिपाहीको जस्तै सन्तुष्टि देखिएको छ । महतोले यस वर्ष तीन विधा खेतमा गोलभेंडा रोप्नुभएको थियो । “१२ कठ्ठाको गोलभेंडा सिजनको सुरु असोजबाटै निस्कन सुरु भयो”, उनले भने, “अहिलेसम्म पुगि बेचिरहेको छु ।” यस वर्ष गोलभेंडा फेटको रु एक हजार ७०० देखि दुई हजार ७०० सम्ममा बेचेको उनले सुनाए । अहिलेसम्म १२ कठ्ठा खेतबाट महतोले ६ आठ लाख बढीको गोलभेंडा विक्री गरिसकेका छन् । अझै एक डेढ लाखको विक्री हुने उनले अनुमान छ । विगत २० वर्षेछि गोलभेंडाखेती गर्दै आउनुभएका उनले गत वर्ष भने गोलभेंडामा लगानीसमेत डुबेको बताए । अरुको जग्गा भाडामा लिएर लगाएको पाँच विधा गोलभेंडा टिप्ने पैसासमेत नआएपछि खेतमै ट्यान्कर लगाएको उनले भनाइ छ । त्यसको डरले यस वर्ष उनले खेती घटाएर तीन विधामा मात्र गोलभेंडा लगाएका छन् । यस वर्षजस्तो गोलभेंडाको भाउ उनलेवाँहा भाग अग्रनुसार कहिले पाएको थिएन । यस वर्ष गोलभेंडाले पाएको मूल्य ऐतिहासिक रहेको किसानको भनाइ छ । गत वर्ष गोलभेंडाखेतीबाट लागेको फाइदा १० लाख भन्दा यस वर्षको आम्दानीले लगभग तिरको उनले सुनाए । “धेरै श्रम निरिसकेँ, अब थोरै बाँकी छ । अझै गोलभेंडा बेच्न बाँकी छ । यस वर्ष श्रम पूरै निरिद्ध होला”, महतोले भने । गत वर्ष गोलभेंडाको मूल्य नपाएपछि खेतीबाट पछि हटेका धेरै किसान यतिबेला निकै पछुतो मगिनरहेका छन्भन्ने गत सिजनको घाटा बित्तिर गोलभेंडा रोप्ने अधिकांश किसान निकै खुसी छन् । गत वर्ष सुरुमा निकालेको बाहेक गोलभेंडाले

मूल्य नपाउँदा धेरै किसानले गोलभेंडा खेतमै जोल्नुपरेको थियो । त्यही डरले यसपटक धेरै किसानले गोलभेंडा रोप्ने अट गरेरन् । जसले गर्दा बजारमा गोलभेंडाको मागअनुसार उत्पादन नभएको स्थानीय व्यापारी विनोद खड्का बताउनुहुन्छ । उनका अनुसार यस वर्ष परेको बेमौसमी वर्षा र गत वर्ष मूल्यमा आएको गिरावटका कारण मूल्यवृद्धिमा सहयोग पुगेको हो । “बेमौसमी वर्षाले नेपाल र भारत दुवैतर्फ गोलभेंडाखेतीमा क्षति पुगेको छ । त्यसले गर्दा बजारमा आपूर्ति कम र माग बढी भएपछि मूल्य बढ्नु सामान्य नियम हो”, उनले भने । यस वर्ष गोलभेंडाले राम्रो मूल्य पाउनु दोस्रो कारण भारतीय गोलभेंडा नेपाली बजार भित्रिन नपाउनु पनि रहेको व्यवसायीको भनाइ छ । विगत वर्षहरूमा यसबेला नेपाली बजारमा भारतीय गोलभेंडा छुपापछुपानी हुने गरेको थियो । तर, यस वर्ष वर्षाका कारण खेतीमै क्षति पुगेपछि उतै मागअनुसारको आपूर्ति छैन । त्यसले गर्दा भारतीय गोलभेंडा महँगो भएको व्यवसायी खड्काको भनाइ छ । यस घटनाले नेपालको उत्पादनले उपयुक्त मूल्य पाउन भारतीय उत्पादन खुला रूपमा नेपाल भित्रिने परिपाटी बन्द हुनुपर्ने स्पष्ट भएको धेरै किसानको धारणा छ । गोलभेंडामात्र नभई यस क्षेत्रमा उत्पादन भएका हरेक हरियो तरकारीले समेत यस वर्ष ऐतिहासिक मूल्य पाएको छ । यस वर्ष भान्सा प्रतिकठ्ठा ६ एक लाख बढीको विक्री गरेको स्थानीय किसान धनबहादुर तामाङले सुनाए । “पाँच कठ्ठामा लगाएको भान्सा अहिलेसम्म ६ पाँच लाख ३३ हजारको बेचिसकेँ”, उनले भने । भान्सा निस्कन सुरु भएदेखि अहिलेसम्म तामाङले ७० देखि १२० प्रतिक्ती मूल्य पाइरहनुभएको छ । भान्साको मूल्य पनि यसपटक निकै लामो समय एउैनास रहेको थियो । सँगै लगाएका छिमेकीको भान्साको बोट बेमौसमी वर्षाले मरेको तर, आफूले निकै मिहिनेत गरेर जोनाएको बोटबाट राम्रो उत्पादन भएको उनले भनाइ छ । हरिवन नगरपालिका-२ का किसान गिरिराज खरेलका अनुसार विगतमा पनि गोलभेंडाको मूल्य सुरुमा राम्रो रहने गरेको थियो । सिजनको सुरुमा चार हजार कैंसम्म किसानले

लिने गरेका उनले अनुभव छ । तर, हप्ता दिन नबित्दै चार सय केरामा फर्ने गरेको थियो । “सिजनको तेस्रो हप्ताबाट मुस्लिमले र तीन सयदेखि चार सय प्रतिकैंट किसानले पाउने गरेका थिए । तर, यसपटक चार सय भएन”, उनले भने । यसपटक किसानले चार महिनासम्म एकैनासको मूल्यमा गोलभेंडा बेच्न पाएका छन् । अझै केही समय गोलभेंडाको मूल्य यस्तै रहने उनले अनुमान छ । आफूले विगत २९ वर्षदेखि गोलभेंडाखेती गर्दै आएको बताउने खरेलले यतिको राम्रो मूल्य अहिलेसम्म आफूलाई थाहा नभएको बताए । गत वर्ष श्रममा डुबेका गोलभेंडा किसानले यस सिजन खेतबारी जोड्ने हैसियत बनाएका उनले दाबी छ । सिजनको सुरुमा र अन्तिममा दुईपटक भाउ पाउँदै आएको गोलभेंडाका लागि यस सिजन स्वर्ण वर्षका रूपमा र आएको उनले सुनाए । हरिवन नगरपालिका-१ का बितेन्द्र महतोले पनि गत वर्ष गोलभेंडा खेतीबाट श्रम बोक्नुपरेको थियो । तर यस वर्ष सबै श्रम तिर्ने उनले योजना छ । तीन विधा खेतमा गोलभेंडा लगाएपछि उनले ६ सार लाखबराबरको गोलभेंडा बजार पुर्याइसक्नुभएको छ । गोलभेंडाको मूल्य स्थिर रहने भएमा पाएपछि उनले अन्य किसानको गोलभेंडा खेतसमेत हुण्डामा किनेर गोलभेंडा बजार पुर्याइरहेको बताए । जिल्लाको उत्तरी क्षेत्र सिँचाइको हिसावले असुविधा भएका कारण यहाँका किसान तरकारीखेतीमा निर्भर छन् । यहाँ सिँचाइको एकमात्र विकल्प डिपबोरिड हो । त्यसैले कम सिँचाइले हुने खेती गोलभेंडा, परवल, बोडी, सिमी, काक्रो, करेला, काउली, भान्सा, बन्दा, पिप्टी, खोसलिलागायत हरिया तरकारी यहाँ धेरै मात्रामा उत्पादन हुने गरेको छ भने यहाँ उत्पादित तरकारी हरेक दिन लालबन्दीसहित कृषि थोक बजारमा लालबन्दी व्यवसायका शम्भुप्रसाद पियरेले जानकारी दिए ।

-हरिनाथ टाकम उटकम

गहुँ आयात : रित्तो कोटा, महँगो बजार

नेपालमा गहुँ आयात, फ्लोर मिल् सञ्चालन र पिठोको बजार मूल्यलाई लिएर सरकार र उद्योगीबीच विरोधाभास देखिएको छ । सरकारले आधिकारिक माध्यमबाट गहुँ आयात गर्न मार्गप्रशस्त गरे पनि उद्योगीले त्यसलाई पूर्णतः बेवास्ता गरिएका छन् । अर्कोतिर, बजारमा आटा तथा मैदाको मूल्य पनि हवातै बढेको छ । बाणिज्य, आपूर्ति तथा उपभोक्ता संरक्षण विभागले १० माघ २०८१ मा व्यापारिक प्रयोगका लागि उद्योगहरूलाई भारतीय कम्पनी 'नेसनल कोअपरेटिभ एक्सपोर्ट लिमिटेड' (एनसीएल) मार्फत ९० हजार टन गहुँ आयात गर्न कोटा तोकेको थियो । गहुँ आयात गर्न चाहने उद्योग तथा फर्मले एक साताभित्र आवेदन दिनुपर्ने थियो । गहुँ आयात गर्न ५८ फर्म तथा कम्पनीले आवेदन दिए । प्रत्येक कम्पनीले न्यूनतम १ सयदेखि १० हजार टन गहुँ आयात गर्न पाउने व्यवस्था थियो । तर, कोटा तोकिए पनि उनीहरूले गहुँ आयात गरेनन् । त्यसपछि विभागले आयात गर्न भन्दै पटक-पटक म्याद थप्दै सूचना जारी गरे पनि गहुँ आयात भएन । चालु आव १७ भदौमा पनि विभागले सार्वजनिक सूचना जारी गर्दै एनसीएल मार्फत ४० हजार टन गहुँ आयात गर्न व्यवसायीलाई आह्वान गरेको थियो । कोटा तोकिएको गहुँ ३ महिनाभित्र ल्याइसक्नुपर्ने भनिएको थियो । तर, म्याद नाघिसक्दा पनि एउटा आवेदन विभागमा परेन । गत आव २०८१/८२ मा २ टन मात्रै गहुँ आयात भएको भन्सार विभागको तथ्यांकमा उल्लेख छ । बाणिज्य विभागका अधिकारीहरूका अनुसार आर्थिक वर्षका लागि गहुँ आयात गर्न उद्योगीले आधिकारिक रूपमा कोटा लिनु नै आवेदन दिएका छैनन् । “गहुँ आयात गर्न आवेदन निकालियो तर कोटा लिन एक जना पनि आएन”, विभागका एक अधिकारी भन्छन्, “दुई वर्षेछि आधिकारिक रूपमा गहुँ आयात नहुँदा ल्याइदिने माग सबै फ्लोर मिल् शतप्रतिशत समतामा चलिरेका छन्, यी मिललाई कच्चापदार्थ कहाँबाट आपूर्ति भइरहेको छ? यो सम्झेर विषय हो ।” भन्सार विभागको तथ्यांक केलाउने हो भने चालु आव २०८२/८३ मा ३८ करोड ९९ लाख ६६ हजार रुपैयाँको ८५ लाख ४१ हजार १ सय ५ किलो (८ हजार ५ सय ४१ टन) गहुँ आयात भएको देखिन्छ ।

उद्योगीको दाबी : बायात प्रक्रिया नै मुख्य बाधाक
गहुँ आयात प्रक्रियामा सरकारले आयात गर्न चाहने कम्पनीको चुक्ता पूँजी कम्तीमा १ करोड रुपैयाँ हुनुपर्ने, विगतको कर चुक्ता प्रमाणपत्र हुनुपर्ने र कोटा प्राप्त गरेको तीन महिनाभित्र गहुँ आयात गरिसक्नुपर्ने प्रावधान छ । अर्को, एनसीएललाई शतप्रतिशत अग्रिम भुक्तानी गर्नुपर्ने र त्यसको वित्तीय स्रोत सुनिश्चित हुनुपर्छ । अनुमति पाउने कम्पनीले आयातित गहुँको मौज्दात, मूल्य र विक्री विवरण साप्ताहिक रूपमा विभागमा बुझाउनुपर्ने र विभागले त्यसको अनुमान गर्न पनि सूचनामा उल्लेख छ । उद्योगीका अनुसार भारत सरकारले तोकेको आयात प्रक्रिया अत्यन्तै फन्कटिलो र जोखिमपूर्ण छ । “खाद्यान्नजस्तो अत्यन्तै कम नाफा हुने व्यवसायमा शतप्रतिशत रकम अगाडि नै पठाउनु र थप १० प्रतिशत घरीटी राख्नुपर्ने व्यवस्थाले उद्योगीहरूलाई हतोत्साहित बनाएको छ”, एक उद्योगीले अनलाइनखबरमा भने, “भारतीय व्यापारीहरू समेत यो प्रक्रियामा सहभागी हुन नचाहेका कारण आधिकारिक

व्यानलबाट गहुँ ल्याउन कठिन भएको हो ।” ठूलो रकम होल्ड गरेर काम गर्न भारतीय व्यापारीहरू समेत तयार नभएको उनको दाबी छ । उनका अनुसार टेन्डर प्रक्रियामा निकै कम भारतीय पाटीले भाग भाग लिएका कारण आधिकारिक कोटाबाट गहुँ ल्याउन कठिन भएको हो ।
नेपालमै सहज गहुँ पाइन्छ :
फ्लोर मिल् एसोसिएसन
नेपाल फ्लोर मिल् एसोसिएसनका पूर्वअध्यक्ष माधवलाल श्रेष्ठ भने नेपालमै गहुँको उपलब्धता सहज भएका कारण कोटा अनुसार गहुँ नभित्रिएको दाबी गर्छन् । ‘सरकारले यस वर्ष ४० हजार टनको कोटा तोके पनि करिब २५ प्रतिशतमात्र गहुँ आयात भएको हुन सक्छ’, उनले भने, ‘आयात प्रक्रिया निकै फन्कटिलो भयो, प्रक्रिया चल्नरहँदा यता नेपालमै गहुँ उचित मूल्यमा उपलब्ध हुन थाल्यो, त्यसैले भारतबाट थप गहुँ ल्याउन आवश्यक देखिएन ।’ उनका अनुसार भारतीय कम्पनीले सूचना निकाल्नुपर्ने र अन्य कानुनी प्रक्रिया पूरा गर्दा समय धेरै लागेको थियो । ‘यस सिजनमा भारतबाट गहुँ ल्याउँदा फर्म महँगो पर्ने जान्थ्यो’, उनले दाबी गरे, ‘हामीसँग दुई-तीन महिनालाई पुग्ने स्टक छ, फेरि चैतदेखि नेपालमै गहुँको नयाँ सिजन सुरु हुने भएकाले अहिले बजारमा अभाव हुने स्थिति छैन ।’ कुनै पनि उद्योग सञ्चालन गर्न कम्तीमा तीन महिनाको मौज्दात राख्नुपर्ने भएकाले मिलहरूसँग प्यान्ड गहुँ रहेको उनको दाबी छ ।
कमिसनले समस्या बढ्यो : उद्योगी
एक आटा तथा मैदा उद्योगी एनसीएलले प्रतिकिलो गहुँमा १ रुपैयाँ कमिसन मान्ने हुँदा उद्योगीहरू गहुँ आयात गर्न महँगो परेको बताउँछन् । “कानुनमा हामीले भारतको खुला बजारबाट गहुँ ल्याउन नपाउने हो”, उननी भन्छन्, “प्रतिकिलो १ रुपैयाँ कमिसन तिर्नुपर्छ, महँगो तपासम्म कसैले टेन्डर हाल्ने, खुला बजारमा सस्तो पाइन्छ, तर टेन्डरको फन्कटमा पर्नुभन्दा भारतीय व्यापारीहरू नै खुला बजारमै बेच्न रुचाउँछन् ।” सरकारले भारतीय पक्षसँग सिधै ‘जीडीजी’ सम्झौता गरेर कोटा तोकिएसँगै सहज हुने तर्क उनको छ । ‘सरकारले एनसीएलको फर्मेला हटाएर सिधै कुन उद्योगले कति ल्याउने हो, नाका तोकेर ल्याउन दिए ७ दिनमै माल आउँछ’, उनले थपे । उद्योगीहरू नै सरकारले तोकेको कोटाको गहुँ आयात गर्न फन्कट हुने हुँदा खुला बाटोबाटै गहुँ आयात गरेर उद्योगी सञ्चालन गरिरहेको स्वीकार्छन् । यसले गर्दा सरकारले पाउनुपर्ने १ प्रतिशत भन्सार राजस्व गुमाइरहेको छ ।
गहुँमा भारतको भर
नेपालमा वार्षिक ठूलो परिमाणमा गहुँको माग हुने गरे पनि आन्तरिक उत्पादनले माग धान्न नसक्दा भारतबाट आयातमा भर पर्नुपर्ने अवस्था छ । भारत सरकारले आफ्नो आन्तरिक खाद्य भण्डार सुरक्षित राख्न विगत तीन वर्षदेखि गहुँ निर्यातमा कठोर नीति अवलम्बन गरेको छ । यद्यपि, नेपालका लागि निश्चित कोटा छुट्याएर केही परिमाणमा गहुँ उपलब्ध गराउँदै आए पनि यसले नेपाली

बजारमा भने ठूलो हलचल पैदा गरेको छ । तथ्यांक अनुसार नेपालका मैदा तथा आटा मिललाई पूर्ण क्षमतामा सञ्चालन हुन वार्षिक करिब ६ लाख टनसम्म गहुँ चाहिने उद्योगी बताउँछन् । भारतले खुला निर्यात बन्द गरी कोटा प्रणाली लागु गरेपछि आयात प्रक्रिया फन्कटिलो भाव बनेको छैन, यसले कच्चापदार्थको लागत समेत हवातै बढाएको उद्योगीको भनाइ छ । स्वदेशी उत्पादनले मुलुकको कूल माग धान्न सक्ने अवस्था छैन । नेपालमा फल्ने गहुँले बढीमा तीनदेखि ६ महिनासम्म मात्र पुग्छ ।
यस्तो छ गहुँ बायात तथ्यांक
भन्सार विभागले सार्वजनिक गरेको पिछ्लो पाँच वर्षको तथ्यांक अनुसार नेपालमा आधिकारिक रूपमा हुने गहुँ आयातमा भारी गिरावट आएको छ । कुनै समय वार्षिक फन्ड २ लाख टनसम्म आयात हुने गहुँ आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा आइपुग्दा केवल २ टनमा खुम्चिएको छ । आव २०७७/७८ मा ९७ हजार ६९ टन गहुँ आयात भएको थियो, जसका लागि २ अर्ब ११ करोड ४२ लाख रुपैयाँ बहिरिएको थियो । त्यसको अर्को वर्ष २०७८/७९ मा आयात हवातै बढेर १ लाख ९१ हजार ५ सय ८५ टन पुग्यो । त्यो बेला गहुँ आयातमा ६ अर्ब ३२ करोड ६२ लाख रुपैयाँ खर्च भएको थियो भने सरकारले ३२ करोड ७ लाख बराबर राजस्व संकलन गरेको थियो । तर, २०७९/८० देखि आयातमा व्यापक गिरावट सुरु भयो । त्यस वर्ष आयात घट्टिए ६ हजार ६ सय ६४ टनमा सीमित भयो । २०८०/८१ मा पनि यो क्रम जारी रहँदै ६ हजार ५ सय ४३ टनमात्र गहुँ भित्रियो ।
नेपालमा कति फन्कट गहुँ ?
कृषि तथा पशुपन्छ विकास मन्त्रालयले सार्वजनिक गरेको पिछ्लो चार वर्षको तथ्यांकले गहुँ खेती गर्ने जमिन र कुल उत्पादन दुवैमा गिरावट आएको देखाउँछ । आव २०७७/७८ मा मुलुकभरि कुल ७ लाख ११ हजार ६७ हेक्टर क्षेत्रफलमा गहुँ लगाएपछिमा २१ लाख २७ हजार २ सय ७६ टन उत्पादन भएको थियो । २०७८/७९ मा गहुँ खेतीको क्षेत्रफल र उत्पादन दुवैमा केही सुधार आई ७ लाख १६ हजार ७ सय ७८ हेक्टर जमिनमा २१ लाख ४४ हजार ५ सय ६८ टन गहुँ उत्पादन भएको थियो । मन्त्रालयको विवरण अनुसार २०७९/८० मा गहुँ खेती गरिएको क्षेत्रफल ६ लाख ९७ हजार ७ सय ६२ हेक्टरमा खुम्चिँदा उत्पादन पनि घट्टेर २० लाख ९८ हजार ४ सय ६२ टनमा फरेको थियो । गिरावटको यो क्रम गत आव पनि जारी रह्यो । आव २०८०/८१ सम्म आइपुग्दा गहुँ खेती गरिने जमिनको क्षेत्रफल घट्टेर ६ लाख ८१ हजार ८ सय ५१ हेक्टरमा सीमित हुन पुगेको छ भने कुल उत्पादन पनि घट्टेर २० लाख ३३ हजार ५ सय ५९ टनमा खुम्चिएको छ । खेतबारी खाडीकरण, सिँचाइ असुविधा, समयमा बिच र मन अभाव तथा युवा जनशक्ति पलायनका कारण गहुँ खेतीको क्षेत्रफल घट्टदै गएको कृषि विज्ञको विश्लेषण छ ।

-मनसाइन खबर उटकम

बिक्रीमा राखिएका डाला :

पाल्पा, गुल्मी र स्याङ्जाको सङ्गमस्थल रिडीमा सञ्चालित माघे संक्रान्ति मेलाका बिक्रीका लागि राखिएका बाँसको चोयाबाट बनेका डाला । संक्रान्तिको अवसरमा माघ १ गतेदेखि सञ्चालन भएको मेलामा पाल्पा, बागलुङ, रुकुम, रोल्पा, हुम्ला, जुम्ला, मुस्ताङलगायतका स्थानबाट घरेलु सामग्री ल्याई बिक्रीका लागि राखिएको छ । ---तस्वीर : पुरामणी तिमिल्लीना/एनबेडी

कांग्रेस 'पुस्तान्तरण'...

...कांग्रेसको आधिकारिकता पाएपछि गगनले यसलाई 'जित-हाको विषय' नबनाउन कांग्रेसलाई आग्रह गरेका छन् । 'यो विजय-पराजयको विषय होइन, कुनै अलमलमा नपरो, सबै संयम हो ओ, जिम्मेवार बनी, एकताबद्ध रहौ' गगनले अपिल गरेका छन्, 'विश्वास र भरोसा राख्नुहोस् अब कांग्रेस नवीन ऊर्जा र एकतासहित रूपान्तरणको दिशामा अगाडि बढेको छ । रिफर्मको यात्रा सुरु भइसकेको छ । अब उच्च आत्मविश्वास र व्यापक तयारीसाथ आसन निर्वाचनमा एकदिवसका भई लाग्नुपर्ने छ ।' उपभाषित विश्वप्रकाश शर्मासहित छुट्टै नेता, कार्यकर्तालाई समेटेर जाने बताएका छन् । निर्वाचन आयोगले

विशेष महाधिवेशनलाई मान्यता दिएपछि उनले फेसबुकबाट सम्बोधन गर्दै अब निर्वाचनमा होमिने बताए । 'नेपाली कांग्रेस नवीन ढंगले आइएको छ । निर्वाचनमा होमिएको छ । हामी दिनरात मेदानमा तपाईंको साथमा रहनेछौं, उनले भने, 'केन्द्रीय कार्यसमितिमा छुट्टैलाई समेटेनेछौं । सबै लिएर जाने छौं । भोलि, पर्सितर उम्मेदवारको गति बढाउनेछौं ।' **काँग्रेसको पहिलो बैठक** निर्वाचन आयोगले थापा नेतृत्वको नयाँ कार्यसमिति अद्यावधिक गर्दै आधिकारिकता दिएपछि पहिलो बैठक बसेको छ । शनिबार बसेको बैठकले तीनवटा एजेन्डामाथि छलफल गरेको छ । पार्टीलाई एक

दिवसका बनाउनका लागि सबैलाई फर्कन आह्वान गर्ने, टिकट वितरणका लागि पार्टीको संसदीय समिति बनाउने र प्रधानमन्त्रीको उम्मेदवार तय गर्ने जस्ता मुख्य विषयमा छलफल भएको हो । **देउबा पक्ष कानुनी उपचार खोज्ने** यता शेरबहादुर देउबापक्षीय नेताहरू भने कानुनी उपचार खोज्दै छन् । कांग्रेसको विघटित केन्द्रीय कार्यसमिति बैठकले निर्वाचन आयोगको निर्णयविरुद्ध कानुनी र संवैधानिक उपचारका लागि अधि बढ्ने निर्णय गरेको छ । निर्वाचन आयोगको निर्णय पार्टीको विधान र संविधानविपरीत भएकाले यसको कानुनी उपचार खोज्ने देउबा पक्षीय नेताहरूको भनाई छ ।

जलपन्थीको वासस्थान...

...यसबाहेक स्थानीय प्रजातिका चिबे चरा पनि देखिएको उल्लेख गर्दै कम देखिएका प्रजातिको विश्लेषण बाँकी रहेको बताए । परियोजनाका बाँकी अधिकतम अमृत नेपालीले जलपन्थीको वासस्थान जोडिममा रहेकाले वासस्थान सुरक्षित गराउनुपर्नेमा जोड दिए । उनले कान्तितालमा करिब ४० प्रजातिको जलपन्थी देखिएको औल्याउँदै सिमसार क्षेत्रको संरक्षणमा जोड दिए । कान्तितालमा गत वर्ष ५५ प्रजातिका जलपन्थी रहेका थिए । पानीमा आश्रित जलपन्थीको अवस्था, प्रजातिको अवस्था, तालतलैया र सिमसार क्षेत्रको अवस्थामेतर्फको बारेमा

जानकारी जलपन्थी गणनाले लिन गर्छ । 'नेपालमा जलपन्थीको अवस्था, कुन कुन प्रजाति, संख्या घटबढ, चराको अवस्था बारेमा गणना गर्छौं, र उनीहरूको आहारविहार तथा सिमसार क्षेत्र र तालतलैयाको अवस्था पनि पत्ता लगाउने परियोजनाले जनाएको छ । नेपालका ८० बढी सिमसार तथा जलीय क्षेत्रमा जलपन्थीको गणना भइरहेको छ । चराको अवस्थाका बारेमा अद्यावधिक गरेर सरकारलाई बुझाउने र सरकारले नीति निर्माण गर्दा र कार्ययोजना बनाउँदा टेवा पुग्ने विश्वास गरिएको छ । चरा गणना गर्ने मात्र नभएर

समुदायस्तरमा यसका बारेमा सचेतना जगाउने, चरा संरक्षणमा प्रोत्साहन गर्ने र राष्ट्रिय अन्तरराष्ट्रियस्तरमा चरा संरक्षणका बारेमा जानकारीमूलक जनचेतना पनि बढाइने गरिएको परियोजनाले जनाएको छ । बकिंको नेपालगन्जस्थित कान्तितालमा नेपाल सरकारले संरक्षण सूचीमा राखेका नौ प्रजातिका चरामध्ये सारसको एक प्रजाति पाइने गर्छ । सारसका साथै यहाँ सिलसिले हाँस, मरुन, कुट, बकुला प्रजाति, जलेवा, सिम कुखुरा, किङ्ग फिशरलगायत पानीमा आश्रित अन्य जलपन्थी रहेका छन् । ---रासस

खेलकुद समाचार

एनआरटीलाई हराउँदै मच्छिन्द्रको विजयी

काठमाडौं, माघ ३/मच्छिन्द्र फुटबल क्लबले राष्ट्रिय लिग फुटबलमा विजयी शुरूआत गरेको छ । विपुलेश्वरको दशरथ रंगशालामा भएको खेलमा मच्छिन्द्रले न्यूरोड टिम (एनआरटी) लाई १-० ले पराजित गरेको हो । एलिक थ्रेन्को निर्णायक गोलमा मच्छिन्द्रले पहिलो खेलमै जीत निकालेको हो । एलिकले खेलको ६२औं मिनेटमा गोल गरे । गएको पुस ३० गतेदेखि राष्ट्रिय लिग शुरू भएपनि औपचारिक उद्घाटन शुरू गरिएको हो । युवा तथा खेलकुद मन्त्री बन्नु गुप्ताले प्रतियोगिताको उद्घाटन गरे । अखिल नेपाल फुटबल सँ (एन्फा) को आयोजनामा भएको राष्ट्रिय लिग फुटबलमा 'ए' डिभिजनका १३ र एन्फा प्रेसिडेन्ट लिगका ४ गरि १७ वटा टोली सहभागी छन् । सिङ्गल राउन्ड रोबिनका आधारमा सञ्चालन हुने लिगमा कुल १ सय ३६ खेल हुनेछन् । राष्ट्रिय लिगका खेलहरू दशरथ रङ्गशाला, च्यासल रङ्गशाला र एन्फा कम्प्लेक्समा भइरहेका छन् । लिगको विजेताले ५० लाख रुपैयाँ पुरस्कार पाउने छ ।

वर्गिकृत डिस्पले

१ X ५ साइजमा मात्र

वर्गिकृत

डिस्पलेमा

विज्ञापन

दिनुहोस्

व्यवसाय

बढाउनुहोस् ।

सम्पर्क: ०७५-५२०६०१

अर्थ/कपरेट समाचार

गरिमा बैंकले गन्यो लोगो तथा छाप परिवर्तन

गरिमा विकास बैंक लिमिटेड
Garima Bikas Bank Limited
सम्पन्न राष्ट्र विकास 'य' सँगै दशकालाकार सम्पन्न

पाल्पा, माघ ३/गरिमा विकास बैंक लिमिटेडले आफ्नो लोगो तथा छाप परिवर्तन गरेको छ । बैंकले संस्थागत पहिचानलाई समयसापेक्ष थप सशक्त बनाउने उद्देश्यले बिहीबारदेखि लागू हुनेगरी आफ्नो आधिकारिक लोगो तथा छाप परिवर्तन गरेको हो । बैंकले २०८२ कात्तिक २७ गते सम्पन्न उन्नाईसौं वार्षिक साधारणसभाबाट लोगो तथा छाप परिवर्तन गर्ने विशेष प्रस्ताव पारित गरेको थियो । सोही अनुसार विकास बैंकको दीर्घकालिन रणनीति अन्तर्गत रहेर बैंकले नयाँ लोगो तथा छाप

कार्यान्वयनमा ल्याइएको हो । परिवर्तित लोगोले विकास बैंकको आधुनिकता सहितको सरल पहिचान तथा विश्वसनीय बैकिङ सेवा प्रतिको प्रतिबद्धतालाई प्रतिबिम्बित गर्ने विश्वास विकास बैंकले लिएको छ । यस अवसरमा सम्पूर्ण ग्राहक तथा सरोकारवालाप्रति निरन्तर विश्वास र सहयोगका लागि धन्यवाद व्यक्त गर्दै आगामी दिनहरूमा अझ प्रभावकारी र गुणस्तरीय बैकिङ सेवा प्रदान गर्ने बैंकले प्रतिबद्धता व्यक्त गरेको छ ।

मजकुरी आवाज.....

'नाम पनि युनिक, कम पनि युनिक'

यूनिक एफ.एम. ६८.३ मेगाहर्ट्ज

विज्ञापनको लागि सम्पर्क :
यूनिक शोसियल कम्युनिकेशन प्रा.लि.
तानसेन, पाल्पा
०७५-५२१८६६८, ५२१८६६६
E-mail
news.uniquefm@gmail.com
www.uniquefm942.com

जनहितमा जारी सन्देश

"पानी जीवन हो, खेर नफालौं ।"

- खानेपानी मुहानको संरक्षण गरौं ।
- आयोजनामा निर्माण भएका संरचनाहरूको सुरक्षा गरौं ।
- पानीको उचित सदुपयोग गरौं ।
- खेर गएको पानीलाई करेसाबारीमा प्रयोग गरौं ।
- घरायसी, व्यक्तिगत र वातावरणीय सरसफाइमा जुटौं ।
- समय भित्र खानेपानी महसुस तिरौं, जरिवाना बाट बचौं ।
- इन्टेक, खानेपानी टंकी, धारा सधैं सफा राखौं ।
- वर्षातको समयमा पानी छानेर, उमालेर पिउने बानी बसालौं ।
- पानीको चूहावट बन्द गरौं ।

अनुरोधक
खानेपानी तथा सरसफाइ
कार्यालय, पाल्पा

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि www.shitalpati.com क्लिक गर्नुहोस् ।

जन्मेतना दैनिकको आधिकारीक वेबसाईट
शितलपाटी .कम
www.shitalpati.com डिजिटल पत्रिका

